

บทความวิจัย (Research Article)

ผลของโปรแกรมส่งเสริมการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามทฤษฎี กรอบความคิดของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต EFFECTS OF PROGRAM TO PROMOTE CHALLENGE-SEEKING IN LEARNING ENGLISH LANGUAGE BASED ON THE MINDSET THEORY OF UNDERGRADUATE STUDENTS

Received: October 30, 2020

Revised: December 1, 2020

Accepted: December 2, 2020

เจนจิรา จาติเทศ^{1*} และปิยวรรณ วิเศษสุวรรณภูมิ²
Janejira Jatitesa^{1*} and Piyawan Visessuvanapoom²

^{1,2}คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^{1,2}Faculty of Education, Chulalongkorn University, Bangkok 10330, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: Janejira_Jatitesa@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมส่งเสริมการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามทฤษฎีกรอบความคิดของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 4 จากมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง จำนวน 39 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 19 คนและกลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ โปรแกรมส่งเสริมการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามทฤษฎีกรอบความคิดและแบบวัดการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดำเนินกิจกรรม จำนวน 6 ครั้ง ครั้งละ 75 นาที สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ติดต่อกัน 3 สัปดาห์ เก็บรวบรวมข้อมูล ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง วิเคราะห์ข้อมูลสถิติทดสอบค่าที (T-Test) ผลการวิจัย พบว่า 1) ในระยะหลังการทดลอง นักศึกษากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($M_{\text{ก่อนการทดลอง}} = 126.05$, $SD_{\text{ก่อนการทดลอง}} = 31.10$ และ $M_{\text{หลังการทดลอง}} = 153.52$, $SD_{\text{หลังการทดลอง}} = 16.49$, $t = -3.25$, $p = .002$) และ 2) ในระยะหลังการทดลอง นักศึกษากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในทุกองค์ประกอบ สูงกว่า ก่อนการทดลองและสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($M_{\text{หลังการทดลอง}} = 4.16$, $SD_{\text{หลังการทดลอง}} = 0.44$ และ $M_{\text{หลังการทดลอง}} = 3.36$, $SD_{\text{หลังการทดลอง}} = 0.18$, $t = 7.13$, $p = .000$)

คำสำคัญ: กรอบความคิดแบบเติบโต ทฤษฎีกรอบความคิด แสวงหาความท้าทาย การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this research were to examine the effect of the program to promote challenge-seeking in learning English Language based on the mindset theory of undergraduate students. The participants of this study consisted of 39 fourth years students from a private university in Bangkok, consisting of 19 experimental group students and 20 control group students. The Instruments included a program to promote challenge -seeking in

learning English Language based on the mindset theory. The training program contained six periods with 75 minutes in each period for three weeks and the challenge- seeking in learning English language scale. The data collection consisted of pretest and posttest phases and the data were analyzed by T- Test. The findings were 1) an experimental group gain a higher post-test than pre-test score at .05 significant level ($M_{pretest} = 126.05$, $SD_{pretest} = 31.10$ and $M_{posttest} = 153.52$, $SD_{posttest} = 16.49$, $t = -3.25$, $p = .002$) and 2) at the post-test phase and the experimental group gain a challenge - seeking score higher than a control group at the .05 significant level ($M_{posttest} = 4.16$, $SD_{posttest} = 0.44$ and $M_{posttest} = 3.36$, $SD_{posttest} = 0.18$, $t = 7.13$, $p = .000$)

Keywords: Growth Mindset, Mindset Theory, Challenge- Seeking, English Learning

บทนำ

ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่สองที่มีบทบาทและมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการทำงานในปัจจุบัน นักศึกษาที่กำลังจะเรียนจบ จำเป็นต้องมีทักษะภาษาอังกฤษ 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อให้ นักศึกษามีความพร้อมในการทำงาน ตั้งแต่การเขียนจดหมายสมัครงาน การสัมภาษณ์งาน ตลอดจนการใช้ภาษาอังกฤษในที่ทำงาน เช่น การเขียนอีเมล การนำเสนองาน หรือ การเจรจาต่อรองระหว่างประเทศ ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญในการเรียนรู้ เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับนักศึกษาที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาและเตรียมพร้อมเข้าสู่โลกการทำงาน (Un-udo et al., 2017)

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ยังคงเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของนักศึกษา ทั้งทางด้านความเชื่อ อารมณ์ และพฤติกรรม จากผลการศึกษา พบว่า นักศึกษามีความวิตกกังวลและขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งการฟัง การพูด การอ่านและเขียน มีทัศนคติเชิงลบต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและขาดการใช้กลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (Srivichai, 2014; Chooma, 2016; Nuyupukaw, 2018) ผลการศึกษาข้างต้นสะท้อนว่า นักศึกษาขาดความกล้าและมีความวิตกกังวล เมื่อเผชิญกับความยากและความท้าทายในบริบทของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังขาดการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และไม่เชื่อว่าความสามารถของตนเองพัฒนาได้ พฤติกรรมดังกล่าวบ่งชี้ว่า นักศึกษาขาดการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ เนื่องจากบุคคลที่แสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ ชอบการเรียนรู้ที่ยากและท้าทาย กล้าลงมือทำโดยไม่กลัวความล้มเหลว ตั้งเป้าหมายมุ่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถของตนเอง โดยเชื่อว่าความสามารถและสติปัญญาเปลี่ยนแปลงและพัฒนาได้ ผ่านการฝึกฝน ความเพียรพยายามและการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (Ames & Archer, 1988; Blackwell et al., 2007; Dweck, 2006) ดังนั้น การส่งเสริมให้นักศึกษาแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

กระบวนการหนึ่งที่น่าจะช่วยเพิ่มการแสวงหาความท้าทายในผู้เรียนได้ คือ การพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโต (Growth Mindset) ซึ่งมาจากพื้นฐานทฤษฎีกรอบความคิด (Mindset Theory) ของ Dweck (2006) ที่ว่าสติปัญญาและความสามารถพื้นฐานของตนเองสามารถพัฒนาได้ โดยผลการศึกษาจากงานวิจัยหลายงาน (Blackwell et al., 2007; Lou & Noels, 2019; Paunesku et al., 2015; Yeager et al., 2016) พบว่า ผู้เรียนกลุ่มที่ได้รับการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโต มีพฤติกรรมในการเรียนที่นำไปสู่การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเชื่อว่าสติปัญญาและความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สองสามารถพัฒนาและเปลี่ยนแปลงได้ โดยไม่ขึ้นกับความสามารถทางภาษา ความถนัด และช่วงอายุ (Lou & Noels, 2016)

จากการสังเคราะห์กระบวนการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตจากงานวิจัยไทยและต่างประเทศ (Blackwell et al., 2007; Lou & Noels, 2016; Lou & Noels, 2019; Paunesku et al., 2015; Onjai-uea, 2019; Suriyachanhom & Piyakun, 2018) ผู้วิจัยพบว่ามี 6 กระบวนการที่นำมาใช้ในการพัฒนากรอบแนวคิดแบบเติบโตให้แก่ผู้เรียน ได้แก่ 1) การวิเคราะห์กรอบความคิดของตนเอง 2) การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสมองและสติปัญญา 3) การให้ข้อมูลเกี่ยวกับกรอบความคิด ทางภาษาแบบเติบโต 4) การสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ 5) การเขียนสะท้อนความคิด “Saying is Believing” และ 6) การวางแผนกำหนดเป้าหมาย

ดังนั้น หากนักศึกษาได้รับการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโต (Growth Mindset) ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ น่าจะมีการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น สามารถรับมือกับปัญหาเมื่อต้องเผชิญกับการเรียนรู้ที่ยากและท้าทาย มีเป้าหมายมุ่งการเรียนรู้บนพื้นฐานของทฤษฎีกรอบความคิดที่เชื่อว่าสติปัญญา ภาษา และความสามารถของตนเองสามารถพัฒนาได้ ผ่านการฝึกฝน ความล้มเหลว และการใช้กลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพ งานวิจัยนี้จึงได้ศึกษาว่าโปรแกรมส่งเสริมการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามทฤษฎีกรอบความคิดจะสามารถพัฒนาการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตได้หรือไม่

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมส่งเสริมการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามทฤษฎีกรอบความคิดที่มีต่อค่าเฉลี่ยของคะแนนการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
2. เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมส่งเสริมการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามทฤษฎีกรอบความคิดที่มีต่อค่าเฉลี่ยของคะแนนการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มทดลองและนักศึกษากลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

สมมติฐานการวิจัย

1. หลังการทดลอง นักศึกษากลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. หลังการทดลอง นักศึกษากลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิธีการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experiment research) มีกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมส่งเสริมการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามทฤษฎีกรอบความคิดและกลุ่มควบคุมไม่ได้รับโปรแกรมและเรียนปกติ มีการวัดผลก่อนการทดลอง (Pretest) 1 สัปดาห์ และหลังการทดลอง (Posttest) 1 สัปดาห์ ด้วยการทำแบบวัดการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ชั้นปีที่ 4 จากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จากมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง จำนวน 39 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 19 คน (เป็นหญิง 12 คน และชาย 7 คน) และกลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน (เป็นหญิง 15 คน และชาย 5 คน)

การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) เริ่มจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเพื่อเลือกสถาบันการศึกษาและคณะ โดยมีเกณฑ์คือ เป็นสถาบันการศึกษาและคณะที่ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาให้ความร่วมมือในการทำวิจัย ต่อมาจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ด้วยวิธีการจับฉลากเลือกสาขาวิชาที่ไม่ได้เรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษหรือหลักสูตรที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสอน จึงได้ 2 สาขาวิชาจากจำนวนสาขาวิชาทั้งสิ้น 8 สาขาวิชา และขั้นตอนสุดท้าย ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ด้วยวิธีการจับฉลากเพื่อสุ่มนักศึกษาที่สมัครใจเข้าร่วมการวิจัย เข้าเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

เพื่อพิทักษ์สิทธิ ป้องกันความเสี่ยง และรักษาความลับของตัวอย่างวิจัย ตามกฎระเบียบและแนวทางปฏิบัติของจริยธรรมการวิจัยในคน ก่อนเข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยให้ตัวอย่างวิจัย อ่านเอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มตัวอย่าง ให้ตัวอย่างวิจัยสามารถตัดสินใจว่าจะยินยอมเข้าร่วมการวิจัยปฏิเสธเข้าร่วมการวิจัย หรือ ขอลอนตัวจากการวิจัย ก่อนเริ่มดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 ประเภท เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ โปรแกรมส่งเสริมการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามทฤษฎีกรอบความคิด และ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบวัดการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1. โปรแกรมส่งเสริมการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามทฤษฎีกรอบความคิด พัฒนามาจากกรอบแนวคิดตามทฤษฎีกรอบความคิด (Mindset Theory) ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวิเคราะห์กรอบความคิดของตนเอง 2) การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสมองและสติปัญญา 3) การให้ข้อมูลเกี่ยวกับกรอบความคิดทางภาษาแบบเติบโต 4) การสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ 5) การเขียนสะท้อนความคิด “Saying is Believing” และ 6) การวางแผนกำหนดเป้าหมาย ระยะเวลาของโปรแกรมทั้งหมด 6 ครั้ง ครั้งละ 75 นาที จัดขึ้นสัปดาห์ละ 2 ครั้ง รวมเป็นเวลา 3 สัปดาห์ติดต่อกัน

การพัฒนาคุณภาพโปรแกรม มีการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้อง จำนวน 3 ท่าน ผลการตรวจค่าดัชนีความสอดคล้องรายด้าน (Item Object Congruence) อยู่ระหว่าง 0.45-0.9 คะแนน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงโปรแกรมให้มีความเหมาะสมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2. แบบวัดการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ พัฒนาจากกรอบแนวคิดที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อาทิ Ames and Archer (1988); Blackwell et al. (2007) และ Sternberg (2017) จึงได้องค์ประกอบการวัด การแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ได้แก่ 1) การเผชิญปัญหา (Encounter with Problems) 2) เป้าหมายมุ่งการเรียนรู้ (Mastery Learning) และ 3) ความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถและสติปัญญาของตนเอง (Belief in ability and intelligence) และวัดในบริบทการเรียนรู้ภาษาที่สอง จากงานวิจัยของ Lou and Noels (2016) 3 บริบท ได้แก่ 1) การรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาโดยทั่วไป 2) การรับรู้ความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษ และ 3) การรับรู้ความสามารถเกี่ยวกับสถานการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

การพัฒนาคุณภาพของแบบวัด เริ่มจากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จากผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้อง จำนวน 3 ท่าน พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Object Congruence) อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ผ่าน จากนั้นผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) โดยการนำแบบวัดไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีบริบทการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัย จำนวน 152 คน โดยแบบวัดมีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .953 ซึ่งมีค่าความเที่ยงระดับสูง และมีค่าความเที่ยงด้านการเผชิญปัญหา เท่ากับ .845 ด้านเป้าหมายมุ่งการเรียนรู้ เท่ากับ .880 และด้านความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถและสติปัญญาของตนเอง เท่ากับ .913 โดยแบบวัดฉบับสมบูรณ์ที่นำไปใช้เก็บข้อมูลจริง มีข้อคำถาม จำนวน 37 ข้อ มีรูปแบบการตอบโดยการประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ นักศึกษากลุ่มทดลองในระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลอง โดยการทดสอบค่าที ด้วยวิธี Paired – Sample T Test ผลการวิเคราะห์พบว่า หลังการเข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามทฤษฎีกรอบความคิด กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ($M = 153.52$, $SD = 16.49$) สูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม ($M = 126.05$, $SD = 31.10$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = .325$, $p = .002$)

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มทดลอง ในระยะก่อนทดลองและระยะหลังทดลอง

องค์ประกอบ	ระยะ	M	N	SD	t	Sig
การเผชิญปัญหา	ก่อนทดลอง	35.10	19	8.91	3.21*	.002
	หลังทดลอง	43.26	19	5.26		
เป้าหมายการเรียนรู้	ก่อนทดลอง	41.26	19	11.74	3.34*	.002
	หลังทดลอง	52.42	19	7.54		
ความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถและสติปัญญาของตนเอง	ก่อนทดลอง	49.68	19	12.18	2.54*	.010
	หลังทดลอง	57.84	19	5.63		
ทั้งฉบับ	ก่อนทดลอง	126.05	19	31.10	3.25*	.004
	หลังทดลอง	153.52	19	16.49		

* $p < .05$

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนเฉลี่ยการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ นักศึกษากลุ่มทดลอง โดยจำแนกแต่ละองค์ประกอบ พบว่า ในระยะหลังการทดลอง นักศึกษากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกองค์ประกอบ โดยหลังการทดลองนักศึกษากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนองค์ประกอบการเผชิญปัญหา เป้าหมายการเรียนรู้ และการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนองค์ประกอบการเผชิญปัญหา เป้าหมายการเรียนรู้ และความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถและสติปัญญาของตนเอง ก่อนทดลอง เท่ากับ 35.10 ($SD = 8.91$), 41.26 ($SD = 11.74$), 49.68 ($SD = 12.18$) ตามลำดับ และหลังทดลองกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนองค์ประกอบการเผชิญปัญหา เป้าหมายการเรียนรู้ และความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถและสติปัญญาของตนเอง เท่ากับ 43.26 ($SD = 5.26$), 52.42 ($SD = 7.54$), 57.84 ($SD = 5.63$) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ นักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนทดลองและหลังทดลอง โดยการทดสอบค่าที ด้วยวิธี Independent sample t – test ผลการวิเคราะห์ ในระยะหลังการทดลอง พบว่า นักศึกษากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งฉบับ ($M = 4.16$, $SD = 0.44$) สูงกว่ากลุ่มควบคุม ($M = 3.36$, $SD = 0.18$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 7.17$, $p = .000$)

ตาราง 2 ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยจำแนกแต่ละองค์ประกอบของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระยะหลังการทดลอง

การแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	Sig.
	M	SD	M	SD		
การเผชิญปัญหา	3.96	0.46	3.17	0.22	6.69*	.000
เป้าหมายมุ่งการเรียนรู้	4.01	0.60	3.48	0.25	3.51*	.002
ความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถและสติปัญญาของตนเอง	4.44	0.43	3.42	0.30	8.51*	.000
ทั้งหมด	4.16	0.44	3.36	0.18	7.13*	.000

*p < .05

จากการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยจำแนกแต่ละองค์ประกอบ พบว่า ในระยะหลังการทดลอง นักศึกษากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สูงกว่า กลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกองค์ประกอบ โดย 1) นักศึกษากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนองค์ประกอบการเผชิญปัญหา ($M = 3.96, SD = 0.47$) สูงกว่ากลุ่มควบคุม ($M = 3.17, SD = .200$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 6.69, p = .000$) 2) นักศึกษากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนองค์ประกอบเป้าหมายมุ่งการเรียนรู้ ($M = 4.01, SD = 0.60$) สูงกว่ากลุ่มควบคุม ($M = 3.48, SD = 0.25$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 3.51, p = .002$) และ 3) นักศึกษากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนองค์ประกอบความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถและสติปัญญาของตนเอง ($M = 4.44, SD = 0.43$) สูงกว่ากลุ่มควบคุม ($M = 3.42, SD = 0.30$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 8.51, p = .000$)

สรุปผลการวิจัย

หลังการทดลอง นักศึกษากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 และนักศึกษากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในทุกองค์ประกอบ สูงกว่า ก่อนการทดลองและสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

อภิปรายผล

1. โปรแกรมส่งเสริมการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามทฤษฎีกรอบความคิดสามารถเพิ่มการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มทดลอง

โปรแกรมส่งเสริมการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามทฤษฎีกรอบความคิดในงานวิจัยนี้ พัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตและกรอบความคิดทางภาษาแบบเติบโตให้กับนักศึกษา ผ่าน 6 ขั้นตอน ตามหลักทฤษฎีกรอบความคิด (Mindset Theory) (Blackwell et al., 2007; Lou & Noels, 2016; Smith & Capuzzi, 2019; Yeager et al., 2016) โดยแต่ละครั้งจะมีการจัดกิจกรรมสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 ที่กำลังเข้าสู่วัยทำงาน เช่น เนื้อหาการเตรียมตัวสัมภาษณ์งานภาษาอังกฤษและเตรียมตัวเขียนอีเมลภาษาอังกฤษในการทำงาน โดยในกิจกรรมทั้ง 6 ครั้ง ผู้วิจัยดำเนินการขั้นตอนการวิเคราะห์กรอบความคิดของตนเอง ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญในการให้นักศึกษาได้ฝึกวิเคราะห์กรอบความคิดและฝึกสะท้อนผลของการมีกรอบความคิดดังกล่าว (Aodton, 2018) ซึ่งช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเปิดใจและให้ความสำคัญกับการมีกรอบความคิดแบบ

เติบโตมากขึ้น นอกจากนี้ ขั้นตอนการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ในกิจกรรมครั้งที่ 3 ถึง ครั้งที่ 6 ยังช่วยชี้แนะให้นักศึกษาเรียนรู้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและส่งเสริมให้ค้นหากลยุทธ์ที่เหมาะสมกับนักศึกษาอีกด้วย (Yeager et al., 2016) ทั้งนี้ ในการจัดกิจกรรมทุกครั้ง ผู้วิจัยส่งเสริมให้นักศึกษาทำกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถในการเรียนรู้ ด้วยกิจกรรมที่เน้นการเผชิญปัญหาและการเรียนรู้เชิงลึกโดยใช้กลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพ ในบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีความสนุกสนาน เพื่อให้ นักศึกษามองความท้าทายให้เป็นสิ่งที่สนุกและน่าลงมือทำ โดยไม่กลัวอุปสรรค ใช้ความเพียรพยายามในการทำงานที่ยากและเชื่อว่า ความผิดพลาดทำให้เกิดการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่ปรับปรุงแก้และพัฒนาตนเอง จึงน่าจะทำให้กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสูงขึ้น

2. นักศึกษากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนองค์ประกอบย่อยด้านการเผชิญปัญหา สูงขึ้นและสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุม หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนขององค์ประกอบการเผชิญปัญหา ซึ่งครอบคลุมถึงมองการเรียนรู้เป็นสิ่งท้าทาย ไม่กังวลใจเมื่อเจอปัญหาและกล้าลงมือทำโดยไม่กลัวอุปสรรค สูงกว่าก่อนทดลองและสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Burgoyne et al. (2018) ที่พบว่า ผู้เรียนกลุ่มที่ได้รับการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโต มีแรงจูงใจที่เข้าหาต่อความท้าทายและมีส่วนร่วมทางวิชาการ สูงกว่ากลุ่มควบคุม เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Blackwell et al. (2007); Smith and Capuzzi (2019) และ Lou and Noels (2017) ที่พบว่า การพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตควบคู่กับการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนมีความวิตกกังวลในการเรียนในระดับต่ำและมีทัศนคติที่ยืดหยุ่น (Resilience Perspectives) ซึ่งจากการสังเกตพฤติกรรมการทำกิจกรรมในโปรแกรมของนักศึกษา ผู้วิจัยพบว่าในช่วงแรก นักศึกษายังมีกังวลและกลัวที่จะทำผิดพลาดในเรื่องการออกเสียงหรือสำเนียงภาษาอังกฤษและการตอบคำถามผู้วิจัย ทั้งในเรื่องความหมายของคำศัพท์และการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แต่ตั้งแต่กิจกรรมครั้งที่ 3 เป็นต้นไป ผู้วิจัยเริ่มเห็นว่านักศึกษามีความผ่อนคลาย กระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรม กล้าตอบคำถาม กล้าออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่รู้จักโดยไม่กลัวผิดและความพยายามในการอ่านและเดาคำศัพท์ที่ยากแม้จะยังไม่เข้าใจ ตลอดจนนักศึกษามีความกังวลน้อยลง เมื่อเจออุปสรรคในการอ่านและการเขียนอีเมลภาษาอังกฤษ โดยจดจ่อที่กระบวนการเรียนรู้มากกว่าปัญหาที่จะเกิดขึ้น

3. นักศึกษากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนองค์ประกอบย่อย ด้านเป้าหมายมุ่งการเรียนรู้ สูงขึ้นและสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุม หลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยคะแนนขององค์ประกอบเป้าหมายมุ่งการเรียนรู้ ซึ่งครอบคลุมถึงการมีเป้าหมายการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง ขอบงานที่ยากและความเพียรพยายาม สูงกว่าก่อนทดลองและสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุม สอดคล้องกับงานวิจัยหลายงานที่พบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโต มีตั้งเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้และตอบสนองต่อสถานการณ์ความล้มเหลวด้วยการมุ่งความเชี่ยวชาญ (Lou & Noels, 2016) เต็มใจในการเลือกโจทย์ปัญหาที่ยาก (Yeager et al., 2016) เต็มใจที่จะเปิดเผยข้อบกพร่องเพราะต้องการได้รับการพัฒนาและแก้ไข (Papi et al., 2019) รวมถึงตั้งเป้าหมายที่ท้าทายเพื่อพัฒนาตนเอง ดังนั้น การเพิ่มขึ้นของค่าเฉลี่ยคะแนนเป้าหมายมุ่งการเรียนรู้ อาจเกิดจากการที่นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับสมองและสติปัญญา กลยุทธ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและวางแผนกำหนดตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างเจาะจง ผู้วิจัยพบว่าตั้งแต่กิจกรรมครั้งที่ 4 เป็นต้นไป นักศึกษามีความเพียรพยายามในการเรียนรู้เนื้อหาที่ยากมากขึ้น เช่น มีความมุ่งมั่นในการค้นหาแหล่งข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือ มีความพยายามในการใ้งานในกิจกรรมให้สำเร็จ รวมถึงกล้าสอบถามเพื่อพัฒนาความรู้ของตนเองมากขึ้น ทั้งผู้วิจัยและเพื่อนในห้องเรียน

4. นักศึกษากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนองค์ประกอบย่อยด้านความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถและสติปัญญาของตนเอง สูงขึ้นและสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุม หลังการทดลอง นักศึกษากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนขององค์ประกอบความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถและสติปัญญาของตนเอง ซึ่งครอบคลุมถึงความเชื่อว่าสติปัญญาและความสามารถพัฒนาได้และเชื่อว่าความล้มเหลวทำให้เกิดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนทดลองและสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Smith and Capuzzi (2019) และ Yeager et al. (2016) ที่พบว่า การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสมองและสติปัญญา การสอนกลยุทธ์การเรียนรู้และ

การเขียนสะท้อนกลับ “Saying is believing” ทำให้ผู้เรียนเชื่อว่าความสามารถและสติปัญญาพัฒนาได้ผ่านการฝึกฝนและการเรียนรู้จากข้อผิดพลาด ดังนั้น กลุ่มทดลองในงานวิจัยนี้ได้รับการนำเสนอข้อมูลความเป็นจริงเกี่ยวกับสมองและสติปัญญาที่สามารถพัฒนาได้ ตามหลักความจริงทางวิทยาศาสตร์ และได้รับข้อมูลเกี่ยวกับกรอบความคิดทางภาษาแบบเติบโตว่าความสามารถทางภาษาพัฒนาได้ ตลอดจนได้วิเคราะห์กรอบความคิดของตนเองที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จึงมีความเชื่อว่าความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่พวกเขาสามารถพัฒนาให้เพิ่มขึ้นได้ ดังข้อความที่นักศึกษาได้เขียนไว้ในกิจกรรมว่า “ภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาแม่ของเรา อย่างกลัวที่จะผิด เพราะทุกครั้งที่เราผิดพลาด เราจะเก่งขึ้นกว่าคนเก่า” และ “ทักษะด้านภาษาไม่ได้เกี่ยวกับว่าเราฉลาดหรือไม่ แต่ขึ้นอยู่กับความพยายามและความต้องการที่จะฝึกฝนตนเอง”

จากการอภิปรายทั้งหมดในช่วงต้น จึงสามารถสรุปได้ว่า โปรแกรมส่งเสริมการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามทฤษฎีกรอบความคิดสามารถที่จะพัฒนาการแสวงหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นที่ประจักษ์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 งานวิจัยครั้งนี้ใช้กระบวนการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโต บูรณาการกับการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ปรับให้สอดคล้องกับความสามารถทางภาษาอังกฤษและบริบทการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้น ก่อนนำโปรแกรมส่งเสริมการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามทฤษฎีกรอบความคิดไปใช้ ผู้นำโปรแกรมไปใช้ควรประเมินระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างที่จะนำไปใช้ แล้วปรับเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องและการส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดกรอบความคิดแบบเติบโต ผู้นำโปรแกรมไปใช้ ควรสอนเนื้อหาบริบทภาษาอังกฤษที่ไม่ยากเกินไป จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกว่าตนเองทำได้ เพื่อสร้างความพึงพอใจที่จะกระทำซ้ำ แล้วจึงปรับเนื้อหาภาษาอังกฤษที่มีความยากและท้าทายขึ้น ตามลำดับ

1.2 การศึกษาครั้งนี้ใช้ทฤษฎีกรอบความคิด (Mindset theory) เพื่อส่งเสริมการแสวงหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ไม่ได้เป็นการจำแนกหรือประเมินประเภทของกรอบความคิดของนักศึกษา ดังนั้น จึงควรระมัดระวังการตีตราหรือการจำแนกประเภทกรอบความคิดของนักศึกษา เช่น กรอบความคิดประเภทเติบโต (Growth Mindset) หรือ ประเภทจำกัด (Fixed Mindset)

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในงานวิจัยครั้งนี้ เป็นการบูรณาการกรอบแนวคิดจากทฤษฎีกรอบความคิดเพื่อส่งเสริมการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังนั้นในงานวิจัยครั้งต่อไป อาจมีการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของคนไทย ในบริบทของเด็กไทย เช่น การลดความเครียดในการพูดภาษาอังกฤษ และความกลัวผิดไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

2.2 งานวิจัยครั้งนี้ พบว่า การฝึกให้มีกรอบความคิดแบบเติบโต (Growth Mindset) ทำให้นักศึกษามีการแสวงหาความท้าทายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น ดังนั้น งานวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาผลของการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตตามทฤษฎีกรอบความคิดที่ส่งผลต่อตัวแปรเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทการเรียนรู้ในปัจจุบัน เช่น การนำตนเองในการเรียนรู้ (Self-directed learning) การฟื้นพลัง (Resilience) การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และการกำกับตนเองในการเรียนรู้ (Self-regulated learning) เป็นต้น

References

- Ames, C., & Archer, J. (1988). Achievement goals in the classroom: Students' learning strategies and motivation processes. *Journal of Educational Psychology*, 80(3), 260-267.
- Aodton, M. (2018). The effects of the growth mindset program in upper secondary school students. *Journal of Educational Measurement, Mahasarakham University*, 24(2), 182-194 [in Thai]
- Blackwell, L., Trzesniewski, K., & Dweck, C. (2007). Implicit theories of intelligence predict achievement across an adolescent transition: A longitudinal study and an intervention. *Child development*, 78, 246-263.
- Burgoyne, A. P., Hambrick, D. Z., Moser, J. S., & Burt, S. A. (2018). Analysis of a mindset intervention. *Journal of Research in Personality*, 77, 21-30.
- Chooma, T. (2016). Communication strategies used by university students to cope with speaking and listening problems. *Humanities and Social Sciences Journal, Ubon Ratchathani Rajabhat University*, 7(2), 181-194. [in Thai]
- Dweck, C. S. (2006). *Mindset: The new psychology of success*. New York: Random House.
- Lou, N. M., & Noels, K. A. (2016). Changing language mindsets: Implications for goal orientations and responses to failure in and outside the second language classroom. *Contemporary Educational Psychology*, 46, 22-33.
- Lou, N. M., & Noels, K. (2017). Measuring language mindsets and modeling their relations with goal orientations and emotional and behavioral responses in failure situations. *The Modern Language Journal*, 101, 22-33.
- Lou, N. M., & Noels, K. (2019). *Breaking the vicious cycle of language barriers: Growth language-mindsets improve migrant university students' communication experiences*. Paper submitted for publication.
- Nuypukiaiw, S. (2018). Factor effecting English language learning anxiety of first year student: a case study of Phranakorn Si Ayutthaya Rajabhat University. *Journal of Thonburi University*, 12(28), 232-243. [in Thai]
- Onjai-uea, P. (2019). The development learning activity to promote growth mindset of pre-service teacher students. *Journal of Industrial Education*, 18(2), 21-30. [in Thai]
- Papi, M., Rios, A., Pelt, H., & Ozdemir, E. (2019). Feedback-seeking behavior in language learning: Basic components and motivational antecedents. *The Modern Language Journal*, 103(1), 205-226.
- Paunesku, D., Walton, G. M., Romero, C., Smith, E. N., Yeager, D. S., & Dweck, C. S. (2015). Mind-set interventions are a scalable treatment for academic underachievement. *Psychological Science*, 26(6), 784-793.
- Smith, T. F., & Capuzzi, G. (2019). Using a mindset intervention to reduce anxiety in the statistics classroom. *Psychology Learning & Teaching*, 18(3), 326-336.
- Sriwichai, C. (2014). Self-directed learning behaviors in English language learning of undergraduate students of University of Phayao. *Journal of Humanities and Social Sciences University of Phayao*, 2(1), 34-42.
- Sternberg, R. J. (2017). Intelligence and competence in theory and practice. In *Handbook of competence and motivation: Theory and application* (2nd ed.) (pp. 9-24). New York, NY, US: The Guilford Press.
- Suriyachanhom, T., & Piyakun, A. (2018). Effect of using SPASA model to enhance growth mindset for undergraduate teacher professional students. *Ratchaphruek Journal*, 16(3), 57-63. [in Thai]

- Un-udo, S., Chomchiawchan, N., & Srisawat, C. (2017). Analysis of employer perception toward qualifications of English graduates in the 21st century: A case study of Thai tour. *Chophayom Journal*, 28(2), 280-285. [in Thai]
- Yeager, D., Romero, C., Paunesku, D., Hulleman, C., Schneider, B., Hinojosa, C., . . . Dweck, C. (2016). Using design thinking to improve psychological interventions: The case of the growth mindset during the transition to high school. *Journal of Educational Psychology*, 108, 374-391.